

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak ponedeljek, sredo in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krome. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnstvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krome temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Kam naj se obračajo naša industrijalna podjetja?

Zanimanje za trgovino in obrt narašča med našim ljudstvom. Tuintam se tudi osnuje kako malo podjetje; pa vidi se podjetnikom, da se boje neugodnih uspehov in da le bojzljivo poskušajo. Pa še to malo obrtnega in trgovskega življenja je bilo nemogoče, dokler se ni razvilo naše denarno življenje. Zdaj imamo že lepo število milijonov nabranih po naših hranilnicah, posojilnicah in po naših bankah. Ta razvoj je gotovo lep in v celem dosti zdrav. Zdaj pa ta nabrani kapital tišči med svet, išče obrestovanja. To se opaža na mnogih straneh n. pr. v nakupovanju graščinskih posestev na Štajerskem, v nakupovanju lesov v Dravski dolini itd.

V kratkem pa bo ta kapital iskal tudi prostora v veliki obrti in trgovini. Vpraša se torej, katerih obrti naj bi se naši podjetniki poprijeli ali kratko: kje bi kaj neslo?

V prvi vrsti bi morali to odgovoriti praktični tehniki, ki se prepotovali vsaj nekaj tujih dežel in trgovci. Trgovci znajo, česa se pri nas najbolj potrebuje in katero blago se z največjim dobičkom prodaja. Tehnik pa bi povedal, katere priprave so najceneje. Pravna podoba bi bila najugodnejša v obliki: družbe z omejeno zavezo.

Odgovarjam na zgornje vprašanje le kot opazovalec. In čudil sem se že večkrat, da nobeden naših časopisov ne omeni ustanovitve papirnic. Ni ga blaga, ki bi ga toliko potrebovali, kakor papirja in ves ta papir kupimo od Nemcev. Mi kupujemo za drag denar papir od družb, katere neizmerno mnogo storijo v kvar našega naroda.

Vzemite le papir, ki ga kupi družba s. v. Mohora od akcijske družbe Leykam — Josefthal. Pol milijona knjig se tiska v enem letu in ves ta papir se kupi od tiste družbe, ki izdaja strupeni graški dnevnik „Tagespost“. Koliko nemških uradnikov mi redimo s tistim denarjem, katerega damo za ta papir. Koliko darov in podpor pride od te kupnine nazaj za „Schulverein“ in „Südmarko“!

Kje pa ostane papir za naše časopise? Mi kričimo: svoji k svojim! Gospodje časnikarji, pri papirju začnite! Išcite primernih podjetnikov kapitala, vodnih sil. Vsega imamo, če stvar dobro v roke vzamete.

Mnogo se importira iz Nemškega kemikalčnih produktov. Vedno več se kupuje umetnih gnojil: Tomaževe žlindre, superfosfata, kalijevih soli itd. Ali se ne bi dalo to doma izdelovati? In galica za vinograde? Nobeno blago nima tako gotove bodočnosti. Naše gorice, sadno drevje, krompir, bodo morali posestniki v boju zoper peronospero vedno rabiti.

Zelo potrebni smo tovaren za cement. V Laškem trgu, na Zidanem mostu, v Mojstrani, vse v tujih rokah. To so prave nasprotne trdnjave. Ako mi zidamo šole, cerkve, mostove, plačuje to Slovenec in kupuje cement od Nemca, ki se je naselil nam pred nosom in med nami. Ni dvoma, da bi ravno cementne tovarne morale uspevati in da bi se lahko denar za podjetje v podobi družbe z omejeno zavezo nabral. Kdo naj pa to osnuje?

Reklo se je po navadi: posojilnice. Toda to ni moder nasvet. Posojilnice so kreditni zavodi, ki se imajo pečati edino z denarnim poslovanjem. To poslovanje daje enemu odboru in urad-

nikom dosti posla. Ne glede na to, da že po pravilih posojilnice niso opravilne spekulirati z obrtnimi podjetji, bi one to tudi v resnici ne zmagovale, ampak posledica bi bila, da bi sedanje dobro urejeno denarstvo trpelo škodo, da bi se posojilnice rušile, padal kredit in uničevalo zaupanje ljudstva. Posojilnice naj bodo nepristranski denarni zavodi, in samo denarni zavodi. Tiste določbe pa, katere imajo, naj vporabljujejo v kulturne namene, v podpore kulturnih zavodov, trgovske in obrtne izobrazbe itd.

Z veleobrtjo pa naj se peča zasebnik ali pa društva. Zasebnik, ki se informira v tujih deželah v uspevaajočih tovarnah, na potovanju po Nemčiji, Angliji, Francoski, je najboljši podjetnik, če ima zadosti kapitala. Če ga pa nima, pa naj poišče družabnikov v podobi družbe z omejeno zavezo. Taki produkti pa, kakor so zgoraj omenjeni, so prvi, katerih se moramo lotiti, ako nočemo, da naš narod ves svoj zaslužek tujcem izroča in se gospodarski ugonablja.

Svetovno-politični pregled.

Domače dežele.

Državni zbor je začel 26. t. m. razpravo o varstvu razdelitve volilnih okrajev. Med poslanci je bilo tako malo zanimanja za predmet razprave, da so nekateri govorniki govorili tako rekoč pred praznimi klopmi. Poslanec Malik je zato večkrat predlagal konec seje. Zapisnikarji so si morali na vse mogoče načine pomagati, da so vzdržali sklepčnost zbornice. V tej seji je govoril minister notranjih stvari Bienerth za zahtevo čeških in moravskih Nem-

cev, da se jim postavno zavaruje število delegatov za te dve deželi. Minister je to nemško zahtevo utemeljeval z obzirom na zgodovinski razvoj, kulturni in gospodarski pomen Nemcev v državi ter dejal, da jim z obzirom na vse to vsekako pritiče tudi primerno zastopstvo v delegacijah, kjer lahko uveljavijo svoj vpliv na vnanjo politiko države. Obljubljene posebne cesarske odločbe, to ime, ni več omenil. Nemcem je vladna preporka njih zahteve zelo po volji. Če zbornica to nemško zahtevo sprejme prizna Nemcem veliko predpravo pred vsemi drugimi narodnostmi v državi; privilegij, ki ni danes nikakor več opravičen in katerega Nemci tudi zato ne zaslužijo, ker se oni sami, kjer so v večini nikdar ne boje brutalizirati druge narodnosti v deželi, ne Slovencev na Štajerskem, ne Čehov in Poljakov v Šleziji. Zato brezobzirnost naj bi se jim pa v deželah, kjer bi se jim lahko vrnilo šilo za ognjilo, uzakonilo primerno zastopstvo v delegacijah?

Dne 27. je bila nadaljevana razprava o istem predmetu. Oglasiših je z nemške in češke strani osem manjšinskih predlogov, ki so pa vsi odklonjeni; sprejel bude tudi § 42 kakor je bil v odseku določen.

Delegacije so začele v Budimpešti svoja posvetovanja. Cesar je sprejel delegate v cesarskem dvorcu ter je na pozdravne govore predsednikov odgovoril s kratkimi besedami, v katerih je povdarjal posebno intimnost odnosajev naše države z nje zaveznici in nepretrgano sporazumljenje z Rusijo glede politike na Balkanu. Potrebščine za skupno armado bodo v rednih izdajah nekoliko večje, v izrednih pa

LISTEK.

Diogen.

Hrvatski spisal Avgust Šenoa, prevedel — nj.— (Dalje.)

Kljub vsem svojim letom se je držala še prav dobro pokonci. Njen obraz je bil še sedaj poln, rudeč; njene oči so žarele bistro v svet, ostro motreč posamezne osebe iz družbe, in iz karakterističnih potez njenega mladega lica se je odkrivala moč duha, energija, samozavest in ponos; da, človek bi mislil, da je mlada, ako bi ne silili izpod črne fine kape srebrnoliki lasje. Oblečena je bila v črno svilo, kajti po smrti svojega moža, barona Josipa Sermaz, člana banskega stola, to je od leta 1746. je nosila gospa Julijana le črno obleko.

Družba se je razvrstila krog nje kakor žarki okrog ognjišča. Najbližje kanonik Baltazar Kršelič, ki ji je šepnil semtertje nekaj na uho, kar je

ona, njegova krstna botra, vsikdar z glavo pritrčila. Na njeni desni se je šopirila baronica Margareta Klefeldova, milostno se smehljajoč na vse strani, četudi ni gledal nihče njenega rudečega nosu. Kostanjiška polkovnica je nosila svetlozeleno obleko iz svile, prepreženo z rudečimi trakovi, a tudi njeni belobarvani lasje so bili polni rudečih trakov, kakor nerodovitna njiva divjega maka. Polkovnica je semtertja rahlo dregnila pod rebra baroneso Amalijo, svojo edinko, visokorastlo mladenko ozkih ramen in brez plastičnih oblik. Ta je držala svoje dolge, suhe roke prav brezbrizno ob rumeni obleki, ki je na njej takorekoč samo visela. „Baronesse Amelie“, tako jo je klicala tudi njena mati, je bila čudna mladenka; na njenem širokem, podolgovatem, bledem obrazu, ki te je spominjal očetovih potez, je ležala neka zaspanost in lenoba, bil je liki ledena skorja, pod katero iščeš zastoj iskrico občutka, pa tudi svetlorumene oči niso niti trenile. Pod visokimi, belobarvanimi

lasmi se je širilo visoko čelo, na katerem si čital neko resnobo, nek globok mir. Samo če se ji je kdo približal in jo prijazno ogovoril, nasmehnila se je prisiljeno, rahlo, njene oči so zažarele kakor mački, ob dolgem nosu in širokih ustah pa sta se pojavili dve potezi, da te je zabezlo pri srcu. Poleg Klefeldovih se je smehljala mlada baronica Anka Sermoz, žena gospoda Troila, Julijaninega sina. Iz njenih temnih oči je odsevalo tiho, mirno blaženstvo. Njeno nežno telo je ovijala obleka iz svile z dolgim, tankim životom in kratkimi rokavi ter nabranim krilom; bila je našita z belimi bruseljskimi čipkami, v belobarvanih laseh pa so trepetale vijolice, posute z biseri. Glavica je bila krasna kakor kip iz kararskega mramorja; pravilna usta, rimski nosek, pravilno razvito čelo, vse je razodevalo tip draškovičevega rodu. Na njenih licih je trepetala rahla rudečica. Njen mož se je spravil s svojo materjo, a ona je bila vzrok razpora, ali bolje lju-

bezen, silna ljubezen.

Po preteku mnogih let ji je konečno vender napočil prvi dan sreče. Koliko muk je pretrpela v svoji mladosti! Bolezen v prsih je premagala njenega prvega moža, grofa Petra Kegleviča, začel je bljuvati kri. Stregla mu je skrbno na njegovem gradu Klebnovniku, kjer ga je v 28. letu vzela smrt. Postala je vdova. Tedaj se zaljubi vanjo Troilo Sermage. Stara baronica se je živo protivila tej zvezi, toda sin je kljuboval materi in vzel Anko. Mati ju zavrže in mlada sta živela v slabih razmerah na majhnem posestvu Mičkovem. Sedaj jima je odpustila, sedaj so se spravili, in zato je mlada grofica tako vesela. V družbi je pokašljevala slabotna dama, žena novega namestnika, nekoliko priletnih starih devic, ki so živele v milosti višje gospode, po vrtu pa je poskakoval veseli mladi ženski svet, trgal cvetlice in pel brez prestanka.

(Dalje prihodnjik).

manjše kakor prejšnje leto, celotna potrebščina bo pa znatno manjša, kakor lani. V Bosni in Hercegovini obljubljala vlada izvesti potrebne reforme deželi in ljudstvu v prid. Obe deželi bodele pokrili svoje troške iz svojega ter ne bode treča v ta namen državne podpore.

Po tem slovesnem aktu se je vladar pogovarjal, kakor običajno z delegati. Ob tej priliki se je dr. Kramář nasproti cesar izrazil, da so si pridobili Čehi za izvedbo vtilne reforme velike zasluge, na kar je Kramář odgovoril, da so Čehi morali reformi na ljubo v mnogih obzirih zapostaviti svoje narodne in politične koristi.

V prvi seji delegacij je vlada predložila skupni državni proračun za l. 1907, kateri izkazuje potrebnost v znesku 367.677.273 K (za okroglo 21 milijonov več kot l. 1906.) od tega odpade na skupno vojsko: rednih potrebščin 291.160.046 K izrednih potrebščin 13.752.755 K (za 5.863.046 K rednih in 487.494 K izrednih stroškov več nego l. 1906.), na mornarico: redna potrebščina 42.850.110 K, izredna 2.549.890, torej za 14.502.590 kron skupno več nego leta 1906. Vrh tega zahteva vojno ministrstvo še 30 milijonov za nabavo vojnega materiala in 19.480.000 za gradnjo vojnih ladij, obnovenje torpedovske flotile in podmorskih ladij.

Za Bosno in Hercegovino znaša izredna potrebščina 7.583.000 K za vojsko in vojne zavode.

Tem potrebščinam nasproti izkazuje vlada carinskih prebitkov za leto 1907 v znesku 129.513.629 K.

Vnanje države.

— **Rusija.** Delovanje agrarne komisije je bilo precej uspešno. Kmetje se zelo zanimajo za povečanje svoje zemljiške posesti ter se pridno oglašajo kot kupci onih zemljišč, katere jim vlada ponuja na prodaj. Na prisilno in brezplačno razdelitev državnih in carjevih zemljišč med narod kmetje ne mislijo več in so pripravljeni odkupiti, kar je na prodaj.

— **Srbija.** Carinski spor je stopil v nov stadij; avstrijsko-ogrski poslanik v Belemgradu je vročil srbski vladi odgovor svoje vlade, v katerem se zahteva samo to, naj srbska vlada natančno določi, kakšna državna naročila kani dati avstro-ogrski industriji za onih 26 milijonov frankov, katere je v to namenila. Srbska vlada je pripravljena storiti vse, da se omogoči zopet trgovinska pogodba in da se uredi trgovski odnošaji obeh držav, držala se pa bode načela: koncesijo za koncesijo, nič več. Z ozirom na to, da je kredit Srbije po zadnjih dogodkih v inozemstvu poskočil, mesto da bi bil padel, kakor je Goluchowski nameraval, z obzirom na to, da so Srbi za svoje pridelke našli že druge trge in odjemalce in pa še posebno z ozirom na nezno draginjo mesa na Nemškem in v Avstriji in na veliko nevoljo, ki je vsled tega nastala v obeh teh državah, ne bo Avstro-Ogrski drugega preostalo, kakor pogoditi se s Srbijo in mirno vtakniti blamažo, katero jej je pripravila naša diplomacija v Srbiji in na Balkanu sploh.

— **Nemčija.** Nadškof v Poznanju Stablewski je umrl. Pruska vlada, hoče na njegovo mesto postaviti nacionalnega Nemca, čeprav ni v vsej dijecezi več nego 10% Nemcev, Poljaki pa zahtevajo, kar je čisto naravno, Poljaka Jablowskega. Papež je v zadregi, ker če imenuje Nemca, rani in razžali Poljake, ki so morda najvernejši katoličani; če imenuje Poljaka, se zameri pa pruski vladi in še posebno Viljemu II.

Dopisi.

Iz kozjanskega okraja.

Dne 18. novembra t. l. praznovalo je kozjansko učiteljsko društvo velepomembno slavnost, slavilo je 25letnico obstanka. Pohiteli smo od blizu in daleč v prijazno Kozje, ki se je ta dan odelo v praznično obleko. Raz hiš so nas pozdravljale deloma slovenske, deloma cesarske zastave. Ob dveh popoldne smo se zbrali v šolskem poslopju k slavnostnemu zborovanju. Soba 3. razreda je bila po zaslugi g. nadučitelja Hohnjeca prav okusno okrašena. Hvala mu za trud. Društveni predsednik otvori zborovanje ter izraža veselje na tako velikej udeležbi. (Učiteljev in učiteljic nas je bilo 38, a z gosti vred smo našli do 50 oseb.)

Pozdravlja domače učiteljstvo, ki se je skoro polnoštevilno udeležilo slavnosti, pozdravlja zastopnike učiteljstva iz tujih okrajev in sicer gospice Kalšek iz Gotovelj, Bračič iz Dobove in Bračič iz Jurkloštra, nadalje tovariša iz bratske Hrvatske, prav posebno pa g. nadučitelja Gajšeka, ki je kot častni član našega društva iz daljne Dobove zopet prihitel v našo sredo; pozdravlja tudi prisrčno vse goste posebno pa gg. dr. Jankoviča in dr. Barleta, ki sta s tem, da sta nas počastila s svojo prisotnostjo, pokazala simpatije našemu stanu.

V pozdravnem govoru povdarja predsednik, da je društvo ves čas obstanka vztrajno delovalo ter krepko korakalo z duhom časa ravnaoč se po besedah priznanega pedagoga Dittesa: „Ne nazaj in navzdol, ampak naprej in navzgor“. Konečno pravi, da bi se slavnosti ne moglo bolje pričeti kakor s tem, da se spominjamo zaščitnika šolstva ter pozove navzoče, naj zakličejo presvitlemu cesarju Francu Jožefu I. trikratni „Slava“. Temu pozivu se navzoči navdušeno odzovejo. Ko se odpoje prva kitica cesarske pesmi, se sklene, da se odpošlje pred Najvišji prestol brzojavnim potom udanostna izjava zbranega učiteljstva. Na to povzame besedo gospod Moric, ki nam kot slavnostni govornik v jedernatem govoru poda zgodovino društva ter nam prav zanimivo naslika delovanje istega v minulih 25 letih. Ob koncu govora želi, da bi vsi društveniki i v bodoče složno delovali v procvit društva in v prid in blagor naše ljube domovine.

Konec slavnostnemu zborovanju je tvoril moški zbor: „K petindvajsetletnici kozjanskega učiteljskega društva“. Ob 6. uri zvečer se je pričel v gostilniških prostorih g. Ivana Kuželj (Pirh) koncert, pri katerem sta sodelovala društveni pevski zbor in slavna rogaška godba. Koncert je bil prav dobro obiskan, zakaj razven učiteljstva se ga je udeležila skoro vsa kozjanska slovenska inteligenca. Videli smo pa tudi odlične goste s Pilštajna in iz Št. Petra.

Pevske točke so bile sledeče: 1. Fr. J. Pelz: Učiteljska himna, moški zbor. 2. A. Nedved: Vijoličin vonj, mešan zbor. 3. Laharnar: Potoki tecite, mešan zbor. 4. L. Hudovernik: Naša zvezda, moški zbor. 5. M. J. Hubad: a) Je pa davi slanica pala, b) Škrjanček poje žvrgoli, mešana zbor. 6. H. V. Vogrič: Lahko noč, moški zbor. Koncertu je sledila prav živahna zabava, veselejši svet se je pa začel ob blagglasnih zvokih godbe sukati ter vstrajal na plesišču do ranega jutra.

Razhajali smo se z notranjim zadovoljstvom in s srčno željo, naj bi se društvo tudi v bodoče krepko razvijalo, da bi moglo po preteku drugih 25 let še slovesneje obhajati zlati jubilej.

Došli so nam sledeči brzojavni pozdravi:

Trbovlje. V duhu z Yami spominjam se o priliki petindvajsetletnice plodonosnega delovanja vrlega učiteljskega društva za kozjanski okraj. Društvo naj vedno deluje v duhu bratovske ljubezni v prid naroda šole. Bog živi zbrane društvenike in cenjene goste. Vodušek.

Videm. Sprejmite k Vaši lepi slavnosti naše najpristrčneje čestitke. Krepko naprej do petdesetletnice. Živeli.

Brežiško-sevniško učiteljsko društvo. Sevnica. K današnjemu slavlju prisrčno čestitam. Mesiček.

Rajhenburg. Zadržan kličem vrlému društvu naprej do zmage. Jamšek.

Velenje. Slava vztrajnému društvu. Pozdrave vsem.

Ogradi, Krajncič.

Pismeno sta čestitala gg. Böhlein nadučitelj v pokoju v Mariboru in Sotošek nadučitelj v Žetalah. Prvi je častni član našega društva ter si je stekel svoj čas kot aktivni nadučitelj v Kozjem mnogo zaslug za razvoj društva. Končno bodi vsem, ki so v katerem koli oziru pripomogli, da se je slavnost tako dostojno izvršila, izrečena najsrčnejša zahvala. Posebno hvalo je izrekli slavnemu občinskemu odboru kozjanske občine, ki je porvzročil, da so bile ta dan razobešene po trgu zastave.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **Pevsko in tamburaško društvo „Zvon“ v Trbovljah** izročilo je „Dijaški kuhinji v Celju“ prebitok od veselice v „Skalni kleti“ dne 30. sept. t. l. po 50 K. srčna hvala!

— **Izpred celjskega sodišča.** Martin Grm st. iz Dobrove in Martin Grm ml., sta bila obsojena prvi na 4, drugi na 3 leta težke, poostrene ječe, ker sta razpečevala ponarejene dvajsetkronske bankovce. Denar sta dobivala iz Amerike, kjer ga je ponarejal v Clevelandu neki Kerkovič.

— **Umrli so v celjski bolnišnici:** 19. t. m. Helena Uranjek, 43 let stara, Helena Strašek, 84 let; 20. t. m.: Ivan Lipičnik, 37 let; 24. t. m. Franc Weller. — V Celju: 21. t. m. Ivan Končan, 43 let, Marija Obreza 23 let; 27. t. m. Zofija Golčer, Spodnja Hudinja, 5 let.

— **V Štorah** misli Južna železnica razširiti kolodvor. Tozadevna komisija že posluje v Štorah.

— **V Laškem trgu** so imeli 24. listopada prvič električno razsvetljavo.

— **Laško.** Bralno društvo Laško priredi v nedeljo, 2. decembra 1906 v pivnici § 11. gledališki predstavi: 1. „Trije tički“, burka v treh dejanjih od Jaka Štoka. 2. „Raztresenca“, burka v enem dejanju od A. pl. Kotzebue. Začetek točno ob 3. pop. Cene: Sedeži 1., 2. in 3. vrste po 1 K; 4., 5., 6. in 7. vrste po 80 vin., ostali sedeži po 60 vin. Stojišča po 30 vin. — Po predstavi tamburanje.

Težavna je naša borba za obstanek v trgu, kjer je pritisk naših sovražnikov tolik, da jih je le malo, ki bi se upali pokazati nevstrašene Slovence. Upamo torej da nas naši rojaki iz daljne in bližnje okolice razveselijo z obilnim obiskom in nas navdušijo za nadaljno delovanje.

— **Iz Laškega trga.** Naše bral. društvo in krajni šolski svet. Čuditi se je, da naše društvo v kljub vsestranskim zaprekam še ni zaspalo. Že več kot pol leta nimamo lastnih prostorov — toda kaj pravimo — niti kottička, kjer bi se lahko vsaj, ne da bi bili komu napotu, časniki delili. V tej sili pomagala nam je iz zadrege sl.

Marijagraška občina, ktera nam je odstopila začasno edno sobo občinske pisarne v uporabo kot bralno sobo. Ker pa je lastnik hiše, krajni šolski svet, morala se je vložiti prošnja tudi na slednjega in je sedaj še sploh negotovo, ako se bode naši prošnji ugodilo. Kajti kakor se sliši, deluje župan Weber, ki je po nerazumljivi nam logiki šolski ogleda slovenske okoliške šole, z vsemi močmi na to, da se prošnja odbije in bralno društvo spravi zopet na cesto. Županu Webru seveda ne ugaja, da bi se naše kmetsko ljudstvo še po izstopu iz šole izobraževalo; drugače bi bilo, če bi se v bralnem društvu ptujski „Štajerc“ delil — tedaj bi gospod župan gotovo z obema rokama glasoval za ugoditev prošnji. — Toda škoda nadaljnih besedi — saj se poznamo. Slovenski odborniki, ne vdajte se nikakemu pritisku. Premislite, da ste v tem slučaju zastopniki slovenske okolice, katere koristi vam je braniti, — potem odločajte nevstrašeno po svoji dobri vesti in prepričanju in naj si bode to Webru prav ali ne.

— **Promocija.** V petek dne 30. t. m. bo profoviran g. Josip Zdolšek, starešina „Tabora“ na graškem vseučilišču za doktorja prava. Naše čestitke!

— **Nadučiteljsko** mesto je razpisano na petrazredni, v tretjem plačilnem razredu stoječi šoli v Jarenini. Prošnje so vložiti do 25. decembra t. l.

— **V Brežicah** je dobil upokojeni nadučitelj g. Ivan Ornič naslov ravnatelja.

— **Slovenjigradec.** Pri plenarni seji okrajnega zastopa bili so v odbor okrajne hranilnice soglasno izvoljeni sledeči gospodje: 1. Janez Bart, grajščak v Št. Janžu, 2. Anton Jazbec, mestni župnik v Slovenjgradcu, 3. dr. Maks Kiesewetter, odvetnik v Slovenjgradcu, 4. Hubert Panzner, grajščak v Gallenhofnu, 5. Franz Pototschnig, tovarnar v Slovenjgradcu, 6. Janez Pungarscheg, trgovec v Slovenjgradcu, 7. Jožef Rotovnik, veleposestnik in župan v Legnu, 8. Janez Schöndorfer, posestnik v Staremtrgu, 9. Adalbert Steinhauer, hišni posestnik v Slovenjgradcu, 10. Anton Stroinig, grajščinski oskrbnik v Mislinji in 11. Albert Verdnik, veleposestnik v Šmiklavžu. Gosp. Avgust Günther je kot okrajni načelnik v smislu pravil brez volitve član odbora, in ravnateljstva hranilnice. Pri seji dne 22. t. m. izvolil se je g. Avgust Günther predsednikom hranilničnega odbora, v ravnateljstvo pa sledeči gospodje: Predsednikom Janez Pungarscheg, ravnatelj in pisarniškim predstojnikom Anton Jazbec. Kuratorjem pa dr. Maks Kidsewetter, Franz Pototschnig in Jožef Rotovnik. Kakor v okrajnem zastopu so tudi v hranilničnem odboru obe politični stranki enako zastopane. Vsi izvoljeni bili so tudi že v prejšnjih dobah člani vodstva hranilnice, pričakovati je toraj uspešnega delovanja v korist zavoda in celega okraja.

— **Shod.** Včeraj se je vršil pri Čepeju v Pesnici pri Mariboru shod radi železnice Maribor-Wies. Shoda se je udeležil tudi državni poslanec Wastian.

— **Na Humu pri Ormožu** umrla je po dolgi in zelo mučni boleznii blaga žena bivšega župana in bivšega šolskega načelnika Marija Podgorelec roj. Lichtenwallner v 83. letu svoje starosti. Bila je izvrstna gospodinja, ki je rada pomagala, komur je le mogla. Svojemu možu, ki jo bode težko pogrešal, je bila krepka opora. Naj počiva v miru božjem, dokler se ne snidemo tam nad zvezdami. Blag ji spomin!

— **Namestništvo je potrdilo** Sl. akad. ferijalnemu društvu „Bodočnost“ predloženo spremembo pravil, po kateri razširja društvo svoj delokrog po

celem „Štajerskem, kjer bivajo Slovenci“. Akademikom, vnetim za izobraževanje našega ljudstva je dana sedaj prilika, da uresničijo društveni program z marljivim poljudnim predavanjem, ustanovitvijo ljudskih knjižnic in razširjanjem poljudnih brošur. Društvo pričakuje vstopa mnogih požrtvovalnih članov, katerim je na tem, da se popularizira veda med našimi prostimi ljudmi. Kdor ima srce za naš narod in resno voljo do dela, naj vstopi v naš krog. Žive kličemo!

— **„Posavska Straža“**, polumesečni lokalni list v malem obsegu za brežiški pol. okraj in okolico, prične v grudnu shajati. List začne shajati v sporazumu obeh strank (ni glasilo nobene stranke) in že vsled lokalnega pomena in omejenega programa ne more škodovati nobeni stranki in nobenemu drugemu listu, pač pa utegne neizmerno koristiti slovenski stvari v Brežicah in okolici. Iz programa posnemamo, da je edini namen listu brezobzirni boj zoper posiljenost, povzdignje narodne zavesti in pozivanje k izvajanju gesla „Svoji k svojim“.

— **Iz ptujkega okraja.** Čujemo, da dela sklep nekaterih županov v ptujkem okrajnem glavarstvu, da sprejemajo le slovenske dopise, gospodom v Ptujju mnogo preglavice in bridkih ur. Je pač hudo, če gospodje polagoma morajo spoznati resnico, da so oni tu zaradi prebivalstva in ne narobe. Slovenski kmetje, slovenski župani, le nevstrašeno naprej, saj je pravica na naši strani. Ne udajte se dobrikanju, ne žuganju, ampak prisilite gospodo v Ptujju, da bo spoštovala naš materni jezik! Ne zadovoljite se z vsako kolobocijo, ampak le z resnično slovenskimi spisi!

— **Pri obnem zboru političnega društva „Pozor“ v Ptujju** se je izvolil sledeči odbor: 1. gosp. dr. Anton Gregorec, zdravnik v Ptujju, predsednik; 2. g. Dragotin Zupančič, veleposestnik v Ptujju, podpredsednik; 3. g. Jožef Zelenik, posestnik v Vinteroveh, blagajnik; 4. g. o. Peter Žirovnik, kaplan v Ptujju, tajnik; 5. g. dr. Franc Jurtela, odvetnik v Ptujju, odbornik; 6. g. Miha Brenčič, veleposestnik v Ragoznici, odbornik; 7. g. Kazimir Bratkovič, c. kr. notar v Ptujju, odbornik. Namestniki: 1. č. g. Jožef Ozmec, župnik pri sv. Lovrencu na dr. p.; 2. g. Vinko Bezjak, krojaški mojster v Ptujju; 3. g. Ferd. Skubala, uradnik posojilnice v Ptujju.

— **Pri polomu Kaiserjevem** je najhujše prizadeta mestna hranilnica v Ptujju, namreč z 502.000 K, torej več kot pol milijona! Neka tvrdka v Budimpešti Seifricz ima tirjati 290.000 K, varaždinska komitatna hranilnica 48 tisoč kron, ptujška slovenska hranilnica pa 12.900 K starega dolga; na novo ni posodila Kaiserju ničesar, kakor trdi znani „Štajerc“. Od te tirjatve ima na posestvo vknjiženih 2.600 K; da te ne bodo zgubljene, kaže dejstvo, da je posodila na isto hipoteko ptujška nemška hranilnica še 10.000 K. Za 10.900 K pa ima ptujška slov. hranilnica zastavo, katera je sodnijsko cenjena na 11.000 K. Ker se bo ta zastava višje prodala, ne bo tu zgube, pač pa upajo, da bo ostalo še nekaj za druge upnike. Denarni zavodi v Celju in Ljubljani imajo tudi manjše tirjatve; žirirajo pa za nje razni krčmarji, trgovci in ptujski meščani. Sedaj hoče nemška ptujška hranilnica razveljaviti zlasti tirjatve Seifriczev; pa bo težko šlo, častiti mestni očetje! Podrobnosti bomo sicer še pozvedeli.

— **Občinske volitve v Mariboru.** V sredo, 21. t. m. bile so občinske volitve za III. razred. Bilo je sicer več strank, a najbolj ste se pripravljale nemško-nacijonalna in pa socijaldemo-

kratična stranka. Posebno prva je uporabila vse mogoče pripomočke, bodisi dovoljene ali ne, da bi zmagala, kar se ji je tudi posrečilo. Prodrli so nemški nacijonalci, a ne Bog ve kako slavno, kajti socijaldemokrati so imeli le kakih 90 do 100 glasov manje. Da so ti, pred katerimi so imeli Nemci sami strah, propali, krivi so si sami, ker so se preveč zanašali na svojo moč. Vrhutega so še sedaj izgubili jedinega zastopnika, ki je v zadnjih letih sedel v občinskem odboru. Da pa so krščanski socijalci postavili svoje kandidate, pa je naravnost smešno; dobili so od skoraj 1600 glasov le nekaj čez 90. To vam je bilo popivanje in veselje v nemškem kazinu! Razni govorniki so proslavljali ta dan kot zmagepoln za „nemško“ mesto Maribor, na kar so zapeli „Wacht am Rhein“. Še celo godbo so imeli. Da pri tem ni manjkalo nemških sodnih avskultantov in pa pisarniških uradnikov, se razume. Ako se udeleži slovenski avskultant kake narodne veselice, takoj mu obesijo disciplinarno preiskavo na vrat. Da pa nemški avskultanti pojejo celo „vahtarco“, o, to ni nič kaznjivega, o tem se molči, saj je to po Gleispachovem sistemu. Imena teh avskultantov imamo na razpolago. Pohvalno pa se mora omeniti, da so častniki zapustili takoj dvorano, ko so začeli ti nacijonalci razsajati. Tako, Maribor je za tri leta v nemško-nacijonalnih rokah. Da se nam Slovencem v Mariboru ne bode godilo preveč dobro pod njihovo vlado, za to bodo že ti gospodje skrbeli kolikor se bo dalo.

— **Športno društvo Maribor** ima v soboto dne 1. grudna 1906., v prostorih restavracije „Narodnega doma“ mariborskega občni zpor s sledečim sporedom: Poročilo odbornikov in preglednikov. Volitev odbora in preglednikov. Posamezni nasveti. Odbor.

— **Maribor.** Slovenski štajerski državni in deželni poslanci so imeli v nedeljo 25. novembra 1906 v Mariboru zaupno posvetovanje, pri katerem so sklenili naprositi Slovensko društvo v Mariboru, da isto v imenu sedanjih državnih in deželnih poslancev skliče zaupni shod v Maribor, na katerega naj se pokličejo vsi sedanji državni in deželni poslanci ter 30 zaupnikov, med katerimi imajo enako zastopane biti vse sedanje politične struje štajerskih Slovencev. Na tem shodu se ima izvoliti Narodni svet za štajerske Slovence ter jednoten centralni volilni odbor za bodoče državnozbornske volitve. Zaradi ustanovitve narodnega sveta stopi naj Slovensko društvo v dogovor s političnim društvom Naprej v Celju.

— **Strel v silo.** V noči od petka na soboto je v mariborski kaznilnici stal na straži infanterist 46. pešpolka Alojz Golob. Po polnoči je dobil hude želodčne krče, tako da ne bi mogel več kot stražnik vzdržati. Vedel je pa, da svojega mesta brez hude kazni ne sme zapustiti, zato si je pomagal v veliki sili s tem, da je ustrelil v zrak. Res je na ta način prišla patrolja, ki ga je odvedla v bolnišnico in mu postavila naslednika.

— **Od Sv. Petra pri Mariboru.** Posestnik Matjaž Koronik pri sv. Petru živel je že delj časa s svojo ženo v prepiru. Dne 3. novembra t. l. odšel je od doma ter se ni več vrnil. Isti večer bil je Koronik še v mlinu pri sv. Petru, kjer je popeval z mlinarjema Alojzijem in Ivanom Poredoš, potem pa je izginil brez sledu. Ker je imel takrat pri sebi precej denarja in sta mu bila mlinarja veliko dolžna, začeli so sosedje govoriti, da sta ga mlinarja umorila in oropala. O tem je zvedlo tudi orožništvo, ter pretečeni teden zaprlo Alojzija Poredoš, med tem ko je Ivan

Poredoš pravočasno pobrisal. Ali stamlinarja res Koronika umorila, bo razkrila nadaljna preiskava.

— **Iz Gradea.** Zopet nam je priredilo slovensko izobraževalno društvo „Domovina“ veselico, ki je uspela nad vse sijajno. Velika dvorana pri „Divjem možu“ je bila natlačena polna. Nič prisiljenega ni bilo na celem večeru, vse tako domače, tako slovensko veselo, kakor se veseli naše ljudstvo v domovini. In človek, ki pogreša tega v tujini, v sovražnem nemškem mestu je lahko pozabil ta večer, da je na tujih tleh, da prebiva med narodom, ki nas zatira, ki nas skuša ponemčiti na tisoče in tisoče Slovencev, ki prebivamo v Gradcu. — Ne bomo se podrobneje spuščali v program te slovenske ljudske veselice, kakoršnih si želi graško slovensko ljudstvo — izrekamo le še željo, da nam „Domovina“ še skoro zopet priredi kaj podobnega — tako se budi zavest v graških slovenskih in obrtniških krogih, tako bodo naraščale naše slovenske vrste, tako bomo oteli marsikoga, da ne utone v nemškem morju.

Graški Slovenec.

— **Akad. tehn. društvo „Tavor“** v Gradcu je imelo 26. listopada 1906 ob 8. uri zvečer v prostorih restavracije „zum Bier-Jakl“ žalno zborovanje povodom smrti pesnika Simona Gregorčiča. Slovanski gostje dobrodošli.

— **Tretji redni občni zbor** akad. tehn. društva „Triglava“ v Gradcu se vrši dne 1. decembra 1906 ob 8. uri zvečer v prostorih društva s sledečim vzporedom: 1. Čitanje zapisnika; 2. poročilo odborovo; 3. poročilo društvene soda; 4. proračun; 5. razdelitev trakov; 6. slučajnosti. Slovanski gostje dobrodošli.

— **Koledar družbe Sv. Mohorja v nemški službi.** Na strani 71. letošnjega koledarja piše g. Pengov: „Izvrstna taka življenska zavarovalnica je deželna nižjeavstrijska, katero zastopa med Slovenci „Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“. „Vzajemna zav. v Ljubljani“ je slovensko podjetje, ki ga moramo podpirati. Ta zavod pa zastopa obenem neko nižjeavstrijsko zavarovalnico na življenje in za to nemško zavarovalnico dela brezplačno reklamo slovenski koledar, samo ker ima pri tem slov. zavarovalnica nekaj postranskega zaslужka. Glavni dobiček požre le nemška zavarovalnica sama. Sramotno je, če se radi teh par krajcarjev hvali nemško zavarovalnico, ko imamo vendar 2 slovanski življenski zavarovalnici: „Slavijo“ in „Prvo češko“ v Pragi. V prvi vrsti se držimo Slovanov, kajti Nemeč je le Nemeč, naj že pripada tej ali oni stranki. Sicer se vedno poudarja narodnost, ali naj se morda v vprašanjih, ko se gre za naš denar, postavi v prvo vrsto politično strankarstvo in naj se morda tej na ljubo na narodnost čisto pozabi? Vse kaže, da je v tem slučaju tako. Prav pa to ni in bo dobro, da pridemo tudi v tem obziru na čisto, posebno sedaj, ko nas Nemci brez obzira na stranko z združenimi močmi napadajo ter si z vsemi sredstvi prizadevajo nas politično, kulturno in gospodarsko podjarmiti.

— **Tvrdka Freytag in Berndt** na Dunaju nam je poslala 9 ličnih zemljevidov z volilnimi okrožji vseh avstrijskih dežel. Vsak zemljevid stane 50 v. Za slovenske dežele omenjamo, da so Štajerska, Solnograško in Koroško na jednom, Kranjsko in Primorsko na drugem zemljevidu.

— **Prosi nas znana tvrdka** za poljedelske in vinarske stroje Ph. Mayfarth i. dr. na Dunaju, da priobčimo njena letošnja odlikovanja in sicer v Milanu (grand prix), v Karlsruhe, v Dongu, v Kalugi, v Leonu, v Nymegnu,

Ljubnem, Mariboru, Zvetllu, G. A., v Brucku na M. in Beljaku, tako da je dosegla skupaj 592 odlikovanj.

Kranjsko.

— **„Naša Zveza“** je ime političnemu stanovskemu društvu slovenskih uradnikov vseh vrst, ki je začelo tudi pravkar izdajati list pod istim imenom. Prva številka je izšla v 2000 iztisih. Z ozirom na društveni namen želimo listu in društvu dolgo življenje. Orati ima ta marsikatero ledino!

— **Na Kranjskem** manjka 91 učiteljev. Nadomestujejo jih celo darjarji, orožniki in drugi taki „pedagogi“. Častitamo kranjskemu deželnemu odboru in deželnemu šolskemu svetu!

— **Iz Amerike** je včeraj prišlo nazaj 160 Slovencev.

— **Zadruga gostilničarjev, krčmarjev, kavarnarjev in podobnih obrtnikov** ima v četrtek 29. novembra v „Mestnem domu“ izredni občni zbor. Gre se za razne nedostatke v njihovi obrti.

— **Umrl je v Ljubljani** g. Franc Borštnik, nadučitelj na Dobrovi, star 35 let.

— **Šiška pri Ljubljani**, ki je največja vas na Kranjskem s 6000 in več stanovcev, ima le 4 razredno šolo s 4 vsposrednicami, na njej podučujeta le 2 učitelja in 6 učiteljic.

— **Ponarejalce denarja** so prijeli ljubljanski mestni policaji ponoči v vlaku pri Preserju. Po Ljubljani so razdajali ponarejen denar (laški) po 100 lir.

— **Pohvaljeni nadučitelji.** Kočevski c. kr. okrajni šolski svet je izdal pohvalne dekrete nadučiteljem v Ribnici, Sodražici in Velikih Laščah.

— **Umor ali nesreča?** Pri Babni gorici je našel lovec v gozdu truplo neznanega človeka.

— **Zaprlji so** na južnem kolodvoru v Ljubljani nekega Jožefa Čampa, ki je proti nagradi vabil potom agenture Zwilchenbart v Bazlju ljudi v Ameriko.

— **Knige za mejo!** Ak. fer. društvo „Prosveta“ v Ljubljani ustanovi prihodnje velike počitnice celo vrsto ljudskih knjižnic na mejah, zlasti na Koroškem. Manjka pa primernih knjig. V akad. društvih „Sloveniji“ in „Taboru“ se je zavezal vsak član, da dá najmanj po eno knjigo (seveda ljudskim knjižicam primerno); ali ne bi lahko prispeval v Celju in na Spodnjem Štajerju vsak rodoljuben Slovenec vsaj po eno dobro knjigo? Knjige se naj vpošljejo „Prosveti“ v Ljubljani, Mestni dom, ali pa I. Lesničarju, Celje, Graben 3.

Koroško.

— **V Celovcu** so prijeli potepuha, bivšega učiteljskega kandidata, ker je streljal na tajnika kršč. soc. delavskega društva in sicer zavratno. Hochl je pred napadom močno popival in tajil, da je streljal z namenom, koga poškodovati.

— **Dobrodelno društvo „Drava“** v Beljaku je tamošnjim Nemcem in tudi menda železniškemu ravnateljstvu trn v peti. Ta državni urad je nameraval to dobrodelno društvo v živo zadeti s tem, da je o otvorjenju nove železnice h kratu prestavil vse one slovenske železniške uradnike v Trst, kateri so bili odborniki „Drave“. Ravnateljstvo ni doseglo svojega namena. V Trstu so „Dravani“ osnovali svojo podružnico, v Beljaku se je pa odbor tudi kmalu spopolnil. Slovenci imajo svoje omizje pri „Tigru“, upati je, da se jim kmalo pridružijo tudi drugi v Beljaku bivajoči Slovani, posebno Čehi. Vsak Slovenec pa, ki pride v Beljak, naj bi ne zabil oglašiti se pri „Tigru“, slovensko omizje ga bode z veseljem sprejelo ter mu bode drage volje dalo

potrebne informacije. naj bo dotičnik katerega koli stanu. Upati je, da se v Beljaku kmalo na novo oživi delavsko društvo, v katerem se bodo zbirali vsi naši delavci in obrtniki, da se ne potope v Nemštvu.

— Cerkev je pogorela v Žihpoljeh v Ziljski dolini. Ogenj se je vnel v nekem poleg cerkve stoječem gospodarskem poslopju in se kmalu razširil na cerkev, ki je imela leseno streho. Vsa streha in oba zvonika sta bila kmalu v ognju. V cerkev samo se ogenj ni razširil. Trije majši zvonovi so uničeni, večji je obvisel med zidovjem. Škoda je občutna. Patron cerkve je cesar. Žihpolje so znana koroška božja pot.

— Sp. Dravograd. Naše poročilo v listu številke 137 iz „Ojstrice pri Spod. Dravogradu“, bi se moralo glasiti „Spod. Dravograd“, ker tvori trg in Ojstrica samo eno občino, torej je v Spodnjem Dravogradu zmaga v dveh razredih slovenska stranka. V I. razredu so zmagali z enim glasom večine nasprotniki in so vsled izgube v III. in II. razredu volili od same jeze nemške kmete ob Labudski meji, tako ima zdaj občina Sp. Dravograd 11 odbornikov v okolici in samo enega odbornika v trgu samem. Slava slovenskim možem in braniteljem meje!

Primorsko.

— Pogreb Simona Gregorčiča. Goriški Slovenci so nad vse sijajno izkazali velikemu pesniku zadnjo čast. Pogreba se je udeležila šolska mladina iz „Šolskega doma“, vadnica, realka, gimnazija in žensko učiteljske. Vsak oddelek je nosil krasen venec. Nadalje je stopalo pred in za krsto 40 Sokolov. Sprevod je vodil monsig. dr. Gabrijelčič; udeležili so se ga med drugimi pisatelji in pesniki Meško, Medved, Trinko, Verhovnik, Aljaž, ljubljanski župan Iv. Hribar, goriški okr. glavar grof Attems, baron Winkler, sezanski glavar Rebek, notar Gruntar iz Ribnice, ravnatelj srednjih šol in mnogi drugi. V sprevodu je bilo troje zastav: Sokolova, Katoliškega delavskega društva in Delavskega podpornega društva, zunanje zastave so prepovedali. Na Travniku, kamor se je pomikal iz Gosposkih ulic sprevod, je bilo 7000 ljudi. Na Goriščeku, kraju smrti, so zapeli pevci in pevke „Glasbenega in pevskega društva“: „Nazaj v planinski raj!“ V cerkvi pa: „Blagor mu!“ Vencev je bilo nad 20. Za časa pogreba so bile zaprte vse tiskarne in tiskarji so se skupno udeležili pogreba. Tudi trgovine so bile po ulicah, koder se je pomikal sprevod, zaprte. Črne zastave so vihrale iz slovenskih in italijanskih hiš. Demonstrativno sta imela odprte prodajalne samo Italijana Orsan in Steiner. Na Goriščeku sta govorila mrtvem pesniku slovo profesorja Berbuč in dr. Ozvald. Truplo so prepeljali v rodni kraj, na pokopališče v Libušnjem. — Truplo so spremljali g. Premrov, svetnik Vodopivec, g. Kejžar, g. profesor Juvančič, vikar Franke in župnik Primožič. Truplo so slovesno sprejeli v Solkanu, Kanalu, Vovčah in Kobaridu. Masko rajnega je napravil kipar Peruzzi iz Ljubljane, fotografiral pa je mrtveca fotograf Gwaiz v Gorici.

— Laško ljudsko knjižnico so vstanovili furlanski mladeniči Podturnom v Gorici, to je v onem okraju, ki je bil do nedavna še po večini slovenski in v katerem nam vzdržuje mestna občina goriška slovensko ljudsko šolo, katero pa na povelje dr. Gregorčiča Slovenci bojkotirajo, mesto da bi delali na to, da jo napolnijo s slovenskimi otroci v Podturnu in bližnjih mestnih okrajih. Ta bojkot slovenske mestne šole in delovanje furlanskih

mladeničev bo kmalo dovršil delo poitaljančenja v tem okraju. Dr. Tuma je že pred leti prosil in prigovarjal, naj se opusti ta neopravičljiv in nam skrajno škodljiv bojkot. Se ve da, če on kaj svetuje, ni v Gorici nikomur prav.

— Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu. Ta mladi slovenski denarni zavod — začel je poslovati 17. aprila — je dosegel po sedmih mesecih prvi milijon denarnega prometa. Jadranska banka in ta zavod sedaj sta pač jasna dokaza za to, kako dobro Slovenci v Trstu gospodarski napredujejo!

— Razmere na Goriškem so se tako poostrele, da si stranke navzajem menda ne zaupajo več toliko treznosti, da bi mirno zborovale. Dr. Gregorčič sklicuje svoje shode po § 2 društvenega zakona, zato je pa boj v listih tem strastnejši.

Svetovne vesti.

— Četrta milijona je zaigral v Budimpešti 23 letni Evgen Herzmann in pobegnil v Ameriko.

— Hiša brez dimnika. V New Yorku zidajo hišo, kjer bodo kuhali, svetili in gredli sobe vse s pomočjo elektrike. To bo torej hiša brez dimnika.

— V Poznanju je umrl nadškof dr. Stablewski. Ker je poskušal biti le majhno pravičen upravičenim poljskim šolskim težnjam, so ga Nemci proglasili za veleizdajalca.

IZJAVA. Podpisani izjavljam, da ne plačam od danes naprej, nobenih od moje žene Marije Cizel napravljenih dolgov.

Z velespoštovanjem
ANTON CIZEL
KLEPARSKI MOJSTER. ..

(608) 1

Izjava.

Podpisanemu je žal, da je z izmišljenimi očitani žalil g. Alojzija Ostovca iz Bunčan, prosi ga za odpuščanje ter se mu zahvali za odpuščanje sodnijske kazni.

VERŽAJ, dne 10. nov. 1906.

Jožef Šonaja.

Izjava

Mi podpisani Janez Skale starejši, posestnice mož. Helena Skale, posestnica, ter Janez Skale mlajši, posestniški sin, v Zgornji Hudinji, smo obdolžili g. Valentina Lednik, posestniškega sina v Zgornji Hudinji, prestopka poskušene tatvine. Ker pa je kazensko postopanje zoper Valentina Lednik pravomočno doglalo neresničnost naše trditve, obzljujemo s tem svojo dolžitev in prosimo g. Valentina Lednik odpuščanja. (610) 1

**Janez Skale, Helena Skale,
Janez Skale.**

Poštena in spretna

dekla

se sprejme pri slovenski rodbini v Zagrebu. Plača 8 do 10 gld. mesečno. Ponudbe na **Fran Samsa, Zagreb** (605) tvrdka R. A. Smekal. 2-2

Zgubljen pes.

Dne 26. novembra mi je kovaški pomočnik :: Franc Solar doma iz Dobrave odpeljal precej velikega rjavega psa v Savinjsko dolino. Komur se posreči psa dobiti, dobi nagrade 8 do 10 kron. Pes je star 1½ leta, rjave barve, noge ima pri tleh bele, odpredaj po prsih je bel in ima ozek usnjat pas okoli vratu. Ime mu je Kastor. (613)

ANDREJ MALGAJ
KOVAŠKI MOJSTER V TRBOVLJAH.

Prave ruske znamke „Pro-galošne vodnik“ iz Rige, priporočila po originalnih cenah, P. Kostič, Celje.

Več kovaških pomočnikov

zdravih in krepkih sprejme takoj za izdelovanje sekir (607) 3-1
železnarna A. Pogačnik, v Rušah nad Mariborom.

Naprodaj je 280 hl novega vina

lastnega pridelka prav dobre kakovosti.
Gregoriča dediči, Jurovec
(602) p. Št. Vid pri Ptuj. 2-2

Pratike

Blaznikove in družinske se dobivajo na debelo in drobno po izvornih cenah (592) 18-5

v Zvezni trgovini v Celju.

ZAHVALA.

Povodom nenadomestljive izgube pokojne, iskreno ljubljene soproge in blage mater oz. sestre, gospe

Ide Bobič roj. Binter
učiteljice

došlo nam je tolikanj prisrčnih izrazov sožalja, da nam ni možno vsakemu posebej izreči našo najlepšo zahvalo. Zahvaljujemo se zlasti visokočastitemu župniku pri sv. Marjeti g. A. Šuti, za njegovo požrtvovalnost in tolažbo v mučni bolezni ter zadnje spremstvo, kakor tudi ostalima dvema č. gospodoma kaplanoma iz sv. Marjete in Zavrča; nadalje velec. g. šol. nadzorniku J. Dreflak-u ter cenjenemu domačemu učiteljsstvu, dragim gg. kolegam učiteljem ter blagim gđc. kolegijam, ki so prihiteli v tako mn. gobjornem številu izkazati poslednjo čast pokojnici. Iskrena hvala tudi g. nadučitelju Žunkoviču za ginljivi nagrobni govor ter cenj. pevcem kolegom za v srce segajoči žalostinki pred hišo in na grobu. Konečno bodi še izrečena najtoplejša zahvala dragim župljanom od blizo in daleč kakor tudi nežni šolski deci za častno spremstvo. Bog povrni!

Sv. Marjeta niže Ptuj, dne 26. listopada 1906.

Ferdo Bobič, učitelj, soprog; **Silva Binter**, učiteljica, sestra; **Rudolf Binter**, c. kr. davčni pristav, brat; **Ferdica Bobič**, sinko; **Marica Binter**, svakinja.

Ilustrovani narodni koledar

za leto 1907

je ravnokar izšel v založbi Zvezne tiskarne v Celju. Cena broš. K 1'—, eleg. vezan K 1'50, po pošti 20 vin. več. Zanimiva vsebina. Okusna oprema.

Vsako leto razprodan

Kletarsko društvo v Ormožu

vpisana zadruga z omejeno zavezo

priporočila svojo veliko zalogo pristnega ljutomerčana

iz najboljših vinogradov ormoško-ljutomerskih gor. CENE NIZKE. Pošilja se od 56 litrov naprej. Vzorci zastoj in franko.

(612) 5-1